

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 109.152 van 11 juli 2002
in de zaak A. 110.848/X-10.568.**

In zake : de gemeente MOORSLEDE,
die woonplaats kiest bij
het Advocatenkantoor DE BROECK, VAN LAERE en
VAN CAMP,
kantoor houdende te 1080 BRUSSEL,
Green Island,
Havenlaan 16

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

tussenkommende partij :

de n.v. AQUAFIN,
die woonplaats kiest bij
Advocaten B. ASSCHERICKX en I. COOREMAN,
kantoor houdende te 1070 BRUSSEL,
Ninoofsesteenweg 643.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente MOORSLEDE op
29 september 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te
vorderen van het besluit van 2 augustus 2001 van de gewestelijke stedenbouw-
kundige ambtenaar waarbij aan de n.v. AQUAFIN de stedenbouwkundige
vergunning wordt verleend voor de bouw van een rioolwaterzuiveringsinstallatie op
een perceel gelegen aan de Zonnebeeksestraat te Moorslede, op percelen kadastraal
bekend Sectie D, nrs. 628c, 629a, 630a en 627;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPES;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 november 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 december 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. SOETAERT, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat V. VAN DE KEERE die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat I. COOREMAN, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPES;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. AQUAFIN met een verzoekschrift van 17 oktober 2001 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de n.v. AQUAFIN op 21 februari 2000 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Moorslede een eerste bouwaanvraag heeft ingediend voor het oprichten van een rioolwaterzuiveringsinstallatie op een terrein gelegen te Moorselede, Zonnebeeksestraat, kadastraal bekend Sectie D, nrs. 628c, 629a, 630a en 627; dat het bouwterrein volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 17 december 1979 vastgesteld en bij besluit van de Vlaamse regering van 15 december 1998 gewijzigd gewestplan Roeselare-Tielt is gelegen, voor het grootste gedeelte in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, en voor een klein gedeelte in agrarisch gebied; dat het niet is gelegen binnen het beheersingsgebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg en evenmin binnen het gebied van een behoorlijk vergunde niet vervallen verkaveling; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 9 mei 2000 de gevraagde vergunning heeft geweigerd; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen bij besluit van 21 september 2000 het beroep van de n.v. AQUAFIN tegen deze weigeringsbeslissing ontvankelijk doch ongegrond heeft verklaard; dat de Vlaamse minister van Leefmilieu bij besluit van 18 december 2000 aan de n.v. AQUAFIN de milieuvergunning heeft verleend voor voormeld project; dat tegen dit besluit door

zowel de gemeente Moorslede als omwonenden een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging als een beroep tot nietigverklaring werd ingesteld (zaak A. 100.844/VII-23.194 en A. 100.884/VII-23.196); dat de n.v. AQUAFIN op 3 mei 2001 een nieuwe aanvraag om stedenbouwkundige vergunning heeft ingediend bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar voor het bouwen van een rioolwaterzuiveringsinstallatie op hetzelfde terrein; dat tijdens het openbaar onderzoek meerdere bezwaarschriften werden ingediend, waaronder één door de verzoekende partij; dat het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium op 26 juni 2001 een voorwaardelijk gunstig advies heeft uitgebracht; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Moorslede op 18 juli 2001 een ongunstig advies heeft uitgebracht; dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar bij het bestreden besluit van 2 augustus 2001 de gevraagde stedenbouwkundige vergunning heeft verleend;

Overwegende dat de tussenkomen partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het

moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekende partij betoogt wat volgt :

"Het bestreden besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, waarvan de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevraagd, heeft als voorwerp het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een rioolwaterzuiveringsinstallatie op het grondgebied van de gemeente MOORSLEDE.

Het voorwerp van het bestreden besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar behoort aldus tot de aangelegenheden die verband houden met de realisatie van de door de wet vastgestelde opdrachten van een gemeente.

Uit de stukken van het dossier, o.m. uit het ongunstig advies dat door het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Moorslede werd verleend, blijkt overduidelijk dat het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning op het grondgebied van de gemeente, niet strookt met het stedenbouwkundig beleid van de gemeente.

De gemeente heeft bovendien destijds een voorstel gedaan voor de eventuele inplanting van de rioolwaterzuiveringsinstallatie op een andere plaats op haar grondgebied, alwaar de hinder, die een rioolwaterzuiveringsinstallatie per definitie veroorzaakt, beduidend minder belastend zou zijn voor de omgeving.

NV AQUAFIN, noch de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar hebben ooit rekening willen houden met haar voorstel.

In zitting van 9 mei 2000 heeft het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente MOORSLEDE overigens een eerste aanvraag tot het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van de rioolwaterzuiveringsinstallatie geweigerd (zie stuk 2).

Bovendien is de gemeente van oordeel dat NV AQUAFIN geen publiekrechtelijke rechtspersoon is, waardoor volkomen ten onrechte gebruik werd gemaakt van art. 127 § 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna afgekort DRO), gewijzigd bij de decreten van 28 september 1999, 22 december 1999 en 26 april 2000.

De beslissingbevoegdheid van de gemeente werd aldus miskent.

Door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar wordt het stedenbouwkundig beleid van de gemeente aldus onherstelbaar ernstig geschaad";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat ieder nadeel dat verband houdt met de hinder die een rioolwaterzuiveringsinstallatie zou kunnen veroorzaken, dient te worden behandeld in het kader van de milieuvergunningsaanvraag en niet in het kader van een bouwvergunning, dat de verzoekende partij voorts niet aantoont dat de ingeroepen schade veroorzaakt door het niet stroken met haar stedenbouwkundig beleid moeilijk herstelbaar zou zijn, dat zij zich ook bezwaarlijk

kan beroepen op enig nadeel uit een beweerde miskenning van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, aangezien dergelijk plan in de ontwerp-fase is en dus op heden nog niet bestaat, dat de bestreden bouwvergunning geen doorkruising is van de visie die verzoekende partij wenst te realiseren middels het gemeentelijk structuurplan, meer bepaald om klasse I bedrijven in te planten in industriezones, en dat het door de gemeente voorgestelde alternatief niet werd weerhouden omdat het voorzien van een installatie op een meer geïsoleerde plaats in het buitengebied een verdere aantasting en versnippering van de resterende open ruimte tot gevolg zou hebben;

Overwegende dat de tussenkomende partij antwoordt dat mogelijke milieuhinder of stedenbouwkundige hinder voor de omwonenden geen persoonlijk nadeel is in hoofde van de gemeente, dat de gemeentelijke bevoegdheid om een milieubeleid te voeren niet in het gedrang wordt gebracht, dat de bestreden vergunning in overeenstemming is met de stedenbouwkundige bestemming zone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, dat de inplanting van een rioolwaterzuiveringsinstallatie in een dergelijk gebied het gemeentelijk stedenbouwkundig beleid niet kan doorkruisen aangezien de gemeente in dit beleid de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan dient te eerbiedigen, dat de gemeente nog geen ruimtelijk structuurplan heeft en dit plan bovendien de stedenbouwkundige bestemming voorzien in het gewestplan niet mag wijzigen, dat de door de gemeente voorgestelde alternatieve inplantingsplaats niet kon worden weerhouden omdat dit een aantasting en versnippering van de resterende open ruimte tot gevolg zou hebben, en dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar op grond van artikel 127, § 1, van het decreet van 18 mei 1999 bevoegd is voor het verlenen van de betrokken vergunning;

Overwegende dat verzoekende partij stelt dat "uit de stukken van het dossier, o.m. uit het ongunstig advies dat door het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Moorslede werd verleend", overduidelijk blijkt dat de bestreden stedenbouwkundige vergunning "niet strookt met het stedenbouwkundig beleid van de gemeente"; dat zij evenwel nalaat concreet uiteen te zetten op welke wijze de bestreden stedenbouwkundige vergunning haar stedenbouwkundig beleid op een ernstige wijze in het gedrang zou kunnen brengen; dat het niet aan de Raad van State toekomt uit bijgevoegde stukken waarnaar wordt verwezen concrete elementen ter staving van het aangevoerde nadeel te distilleren; dat het betoog dat de hinder "beduidend minder belastend" zou zijn geweest "voor de omgeving" indien

het door haar gedane alternatieve voorstel van inplanting zou zijn gevolgd, een nadeel betreft dat niet verzoekster zelf, maar de omwonenden treft; dat het als zodanig niet dienstig door verzoekster kan worden ingeroepen; dat het aangevoerde nadeel geput uit de miskennen van de beslissingsbevoegdheid een wettigheidsbezwaar betreft; dat het op zichzelf niet doet blijken van een ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat verzoeksters uiteenzetting geen concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden stedenbouwkundige vergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals vereist door voornoemd artikel 17, § 2;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. AQUAFIN in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 123,95 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
elf juli 2002, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.